

T.C.

YARGITAY

9. HUKUK DAİRESİ

E. 2004/5572

K. 2004/21060

T. 30.9.2004

• **BİLİRKİŞİ RAPORUNA DAVACININ İTİRAZ ETMEMESİ (Davalı Lehine Usuli Müktesep Hak Doğması/Davacının Daha Lehine Olan Üçüncü Bilirkişi Raporuna İtibar Edilememesi - Fazla Mesai Ücreti Talebi)**

• **USULİ KAZANILMIŞ HAK DOĞMASI (Davacının İkinci Bilirkişi Raporuna İtiraz Etmemesiyle Davalı Yararına - Davacının Daha Lehine Olan Üçüncü Bilirkişi Raporuna İtibar Edilememesi)**

• **FAZLA MESAI ÜCRETİ TALEBİ (Davacının İkinci Bilirkişi Raporuna İtiraz Etmemesiyle Davalı Yararına Usuli Müktesep Hak Doğması - Davacının Daha Lehine Olan Üçüncü Bilirkişi Raporuna İtibar Edilememesi)**

1475/m.13,14,35,41,42

ÖZET : İkinci bilirkişi raporuna davacı itiraz etmemekle bu rapor davacı yönünden kesinleşmiş ve davalı yararına usuli kazanılmış hak oluşmuştur. Üçüncü bilirkişi raporu her ne kadar fazla çalışma alacağı yönünden ikinci bilirkişi raporuna göre davacının daha lehine ise de bu ilke, gereğince ikinci bilirkişi raporuna itibar edilmesi zorunluluk haline gelmiştir. Bu nedenle Mahkemece, fazla çalışma alacağı dışındaki istekler yönünden ikinci bilirkişi raporuna göre karar verildiği halde fazla çalışma alacağı yönünden üçüncü bilirkişi raporuna değeri verilerek hüküm kurulması hatalıdır.

DAVA : Davacı, ihbar ve kıdem tazminatı, fazla çalışma parası ile hafta ve genel tatil gündeliklerinin ödetilmesine karar verilmesini istemiştir.

Yerel mahkeme, isteği kısmen hüküm altına almıştır. Hüküm süresi içinde davalı avukatı tarafından temyiz edilmiş olmakla dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

KARAR : 1. Dosyadaki yazılara toplanan delillerle kararın dayandığı kanuni gerektirici sebeplere göre, davalının aşağıdaki bendin kapsamı dışında kalan temyiz itirazları yerinde değildir.

2. Mahkemece aldırılan 11.10.2001 tarihli birinci bilirkişi rapor ve ek raporuna fazla çalışma hesabı yönünden davacı ve davalı vekillerinin itiraz etmesi üzerine mahkemece 1.11.2002 tarihli ikinci bir bilirkişi raporu alınmıştır.

Davalı vekili, ikinci bilirkişi raporuna fazla çalışma alacağı yönünden yeniden itirazda bulunmuştur. Davacı ise ikinci bilirkişi raporuna bir itirazda bulunmamış, 21.1.2003 tarihli

celsede bilirkişi .raporuna göre yani ikinci bilirkişi raporuna göre karar verilmesini istemiştir. Üstelik davacı vekili 24.06.2003 tarihli .celsede .üçüncü bilirkişi raporuna karşı beyanda bulunurken de aynı talebini yenilemiş; önceki bilirkişi raporu yani ikinci bilirkişi raporu dikkate alınarak karar verilmesini talep etmiştir. İkinci bilirkişi raporuna davacı itiraz etmemekle bu rapor davacı yönünden kesinleşmiş ve davalı yararına usuli kazanılmış hak oluşmuştur. Üçüncü bilirkişi raporu her ne kadar fazla çalışma alacağı yönünden ikinci bilirkişi raporuna göre davacının daha lehine ise de bu ilke, gereğince ikinci bilirkişi raporuna itibar edilmesi zorunluluk haline gelmiştir. Bu nedenle Mahkemece, fazla çalışma alacağı dışındaki istekler yönünden ikinci bilirkişi raporuna göre karar verildiği halde fazla çalışma alacağı yönünden üçüncü bilirkişi raporuna değer verilerek hüküm kurulması hatalıdır.

SONUÇ : Temyiz olunan kararın yukarıda yazılı sebepten BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 30.9.2004 gününde oybirliği ile karar verildi.